

הבטחת רבינו,
מי שישתדל
בהדפסת
ספריו יהיה
לו המזכיר
למליץ

הארי ההי פנינים נפלאים מתורתו של המהר"א"ל צינץ

הגאון הפיאריה לייב צינץ זי"ע מפלאצק

גיליון שפ"ז, ראש השנה תשפ"ז

מכון להוצאה חרשה ומפוארת
של ספרי מהר"א"ל צינץ זי"ע

ת.ד. 3498 אשדוד 77134
טל': 08-8648989
פקס: 08-8648686
tzintz@tzintz.org

מלכיות

מלכותו ברחמים - כיצד מחשבת המלך הופכת את הקטגור לסנגור

מעשה במלך המושל על מדינות רבות, וציווה על כל מדינה ומדינה להעלות לו מכס ומס מכל אשר ימכרו ויטחרו בה.

כדי לפקח שהמדינות הללו אכן עומדות בחובן, מינה המלך ממונה מיוחד שתפקידו לדווח לו על כל העלמות מס, ושכרו נקבע לקבל חלק מכל העלמות מס שיתפוס. כיוון שכן, הרי דבר יום ביומו היה הממונה תר ומחפש אחר העלמות מסים כדי לדווח עליהן למלך ולקבל את חלקו.

באחד הימים רבו העלמות המס באחת המדינות באופן רב ועצום, עד שהמלך ציווה לערוך משפט מיוחד למדינה זו לראות מה לעשות עמה ועם יושביה הנוהגים כן. והייתה סברה להכריע את משפטה ולקבוע כי היא תחרב, כל יושביה יגורשו וכל רכושם יוחרם.

אלא שמשעה ששמע הממונה על המכס באותה מדינה את פסק הדין העתידי, החל חושש לעורר. הוא הבין כי אם אכן ייגזרו עליה כך, הרי שאף הוא יינזק ביותר, שהרי אם תחרב המדינה תאבד משרתו ושוב לא יהיה לו על מי לדווח שמעלימי מס המה. וכך נמצא כי דווקא הוא שאמור היה להיות הקטגור הראשי במשפט, הוא שיצא ללמד סנגוריה על בני אותה מדינה.

והנמשל, הקב"ה ברא את עולמו וציווה על יושביו לעובדו ולקיים מצוותיו חוקיו ותורותיו. כן מינה את השטן שתפקידו לקטרג ולגלות כל עבירה שהיא, והוא עצמו כידוע מקבל חיות וכוח מן העבירות.

והנה בא יום הדין ראש השנה, והקב"ה מתיישב על כיסא דין. אך כשבא השטן לקטרג, נאחו לפתע חיל ורעדה, כי אם ייגזר דינם של עם ה' לרעה ויחליט הקב"ה להחריב את עולמו, הלא אז תיפסק אף חיותו שלו. שכן אם לא יהיה עולם לא יהיו מי שיעברו בו עבירות שמהן הוא

מקבל את חיותו. וכך נמצא שהשטן עצמו, תחת לקטרג, מלמד סנגוריה. ומשעה שהקטגור עצמו נעשה סנגור, הרי הקב"ה עובר מכיסא דין לכיסא רחמים ומזכה את עמו בדין.

והוא שאמר הפסוק בתהילים (עו, טו) **משמים השמעת דין ארץ ויָרָאָה וְשָׁקָטָה**. אזי בתחילה ארץ יראה שלא יוכל העולם להתקיים, אך אחר כך כאשר היא מעלה על דעתה כי השטן עצמו הוא שיבוא ללמד זכות על ישראל כדי שלא יבטל בעצמו מן העולם, הרי ושקטה. שיודעת שהקב"ה עושה כן כדי לגלגל זכות על ישראל כאשר אפילו הקטגור נעשה סנגור.

והוא שנאמר **בְּקוֹם לַמִּשְׁפָּט אֶלְקִים לְהוֹשִׁיעַ כָּל עֲנִי אֶרֶץ סֵלָה**. מה שהקב"ה קם למשפט הרי זה כדי להושיע כל עניי ארץ, וכאמור שעצם מה שהקב"ה בא לדון את עמו במידת הדין, נעשה בסיבה עמוקה לגלגל עליהם רחמים.

קומץ המנחה - דרוש לערב ראש השנה

הטעם שקבע השי"ת את 'יום הדין' - ביום שבו מכתירים אותו למלך
דרך המלך בעת שעולה על כס מלכותו שעושה הנחה לכל נתיניו ומוחל להם על עוונותיהם. וכמדיה זו נוהג גם ה' להיטיב עם בראיו בעת בואו למשפט. ולכן קבע שביום הדין הוא ראש השנה יתכירוהו הכל למלך, שכן אם מתנשאת מלכותו באותו יום, הרי ראוי שימחל ויחנן את כל נתיניו ועבדיו, וכך מוציא הוא את עמו זכאים בדין.

והוא שאמר המשורר (תהלים צג, א) **ה' מֶלֶךְ**, שכן אדון עולם הלא מלך עוד בטרם כל יציר נברא, ועוד טרום בריאת העולם כבר היה מלך, ובכל זאת אף שכבר מלך, מכל מקום **גִּאֻת לִבְשׁ לִבְשׁ ה' עֹז הַתְּאֵזֶר** - אזור עוזו ומתנשא למלוך ולחדש מלכותו שוב בכל שנה בראש השנה, כדי שתכּוּן **תֵּבֵל בַּל תִּמּוּט** - שיצאו בראיו זכאים בדין אחר שימחל להם פשעיהם ביום הכתרתו למלך.

קומץ המנחה - דרוש לערב ראש השנה

זכרונות

זכרנו לטובה - ביום הזיכרון הזה

הצבא. ואך בחוריו אכלה אש - מהם שנאכלו על יד האש ואבדו בקרבות הצבא, מה שהביא לכך שבתולותיו לא הוללו - כלות רבות לא נכנסו לחופה, משום שכהניו בחרב נפלו - הם אותם בחורים שהיו חתניהם ולא שבו מהצבא. וקללה נוספת ישנה שאלמנותיו לא תבכינה - נלקחו לצבא גם אנשים נשואים ולאחר שאלו נפלו בקרב ולא היה מי שיעיד עליהם, הרי נשותיהם נשארו עגונות שדין שאינן יכולות לשבת שבעה על בעליהן להספידם ולבכותם, כדי שלא יבואו להתירם לינשא על ידי כך.

ובדרשתו הורה מהר"א לציבור שבתפילות ראש השנה לא יחסכו ממילותיהם ומבקשתם לפני ה', אף שאינן סודות כתפילות והסליחות המתוקנות לנו מדור דור. ומשום שאותן תפילות שתיקנו הקדמונים כבר אין בהן הזכרה על הצרות החדשות המתחדשות בכל עת, ועל כן זו העת לבקש אף בלשון שאינה צחה והקב"ה שומע תפילת כל פה, מקבל אף תפילה כזו כלשון הכתוב "ודילוגו עלי אהבה".

קומץ המנחה - דרוש לערב ראש השנה

באחת השנים עורר רבינו מהר"א את הציבור בדרשה שנשא בערב ראש השנה. באותו זמן היתה גזירה חמורה של גיוס בחורים בכפיה לצבא כשאלו נאלצו לגלח פאת ראשם להשחית את זקנם וללבוש בגדי שעטנו. בדבריו דרש מהר"א לגזירה זו רמוזה בפסוקים שלפנינו,

ויתן לשבי עוֹזו - היינו שהקב"ה כובש את כוחו וזורעו, מתאפק ומחריש לגויים על צרה זו שמצרים הם לישראל, ומשום שבעונות הדור אינם ראויים שהקב"ה ישלם לגויים על חטא זה. ותפארתו ביד צר - תפארתו היינו הבחורים בימי צעירותם אז ראויים הם לגבור על יצרם וכלשון הכתוב (משלי כ, כט) "תפארת בחורים כחם והדר זקנים שיה". ומשום שבימי הבחורות כשהיצר הרע בכל גבורתו, או אז היא תפארת הבחורים לגבור עליו ולנצחו, ולא בימי הזקנה כאשר בלאו הכי הכוחות נחלשים ואין תפארת בגבורה על היצר הרע. ותפארת זו הם בחורי ישראל, נתונים ביד צר - יצאו לתרבות רעה ולמדו מדרכי הגויים וממעשיהם. אך דבר זה קרה עימם משום שיוסגר לחרב עמו - הוסגרו המה לחרב ולעבודת

חדש!

ניתן לשמוע בכל שבוע דבר תורה מרבנו מהר"א"ל צינץ על פרשת השבוע,

מפי המשפיע הרב הגאון רבי ברוך שוורץ שליט"א
מרבני המכון ומו"ץ באוצר הפוסקים
08-8648989 שלוחה 5

השופר מעורר את זכותם של ישראל שקיבלו את התורה

והרי יש להעמיד נמשל כנגד מעשה זה. המלך - הוא ה' מלך כל הארץ, ובני ישראל הם האומה החביבה עליו שרק הם הסכימו לקבל תורתו ומצוותיו. אך אם חלילה עוברים על מצוה ממצוות המלך, הרי מייד קמים שאר העמים המקנאים בהם על אותה חביבות ומקטרגים עליהם. ולפיכך הורה המלך שבעת שקצב למשפט יבואו ויזכירו לפניו זכותו של אהובו - אביהם הקדום של בני אותה אומה וכך תתעורר אליהם אהבתו ביתר שאת. והיינו זכות אילו של יצחק שנעקד לפניו בגבורה, אלא שמיצחק יצאו אף אומות אחרות, ואין רצונו של ה' שביום הדין ישאו אף הם חן וחסד מלפניו בזכותו של יצחק. ולכך הורה שיעשו את זכרון אילו של יצחק בשופר. שהרי כאמור את זכות האיל ניתן להעלות בעוד אופנים ובהם חצוצרות, תוף ונבל שכולם נעשים מאיל. אך ציווה ה' להזכיר זכותו של יצחק דווקא בשופר שבו תקע ה' בעת שקיבלו את התורה וכאמור (שמות יט, יט) "ויהי קול השופר הולך וחזק", והיינו שהשופר מעורר את זכותם של ישראל שקיבלו את התורה וזכות זו אינה עומדת לשאר העמים יוצאי יריכו של יצחק שלא קיבלו את התורה.

והוא שאמר המשורר, שְׁאוּ זִמְרָה וְתִנּוּ תֵּן פִּנּוֹר נְעִים עִם נֶבֶל - אם כדי להזכיר זכות אילו של יצחק, אפשר היה אף להשמיע קולות זמרה בתוף בכינור או בנבל שאף הם באים מן האיל. אך ה' חפץ שרק ישראל הם שתעמוד להם זכות עקידת יצחק, ולפיכך ציווה תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר וכאמור שהשופר מעורר רק את זכותם של ישראל מקבלי התורה. ומשום שחַק לְיִשְׂרָאֵל הוא - שעל ידי כך יזכו בדין ושיהא ה' מְשַׁפֵּט רק לְאֻלְקֵי יַעֲקֹב - שרק בני יעקב שקיבלו את התורה, רק הם שיוזכו בדין וישאו חן מלפני ה' באותה עת.

קומץ המנחה - דרוש לערב ראש השנה

תקעו בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לַיּוֹם חֲגֹנוּ. כִּי חַק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מְשַׁפֵּט לְאֻלְקֵי יַעֲקֹב. (תהלים פא, ד-ה)

מעשה במלך השולט על מדינות וממלכות רבות. באחד הימים ביקש המלך לפרסם את חוקיו וחפץ שנתניו יקיימו את אותם חוקים. ברם רצונו של המלך לא היה שכל העמים שתחת מלכותו יקיימו את אותם חוקים, ודי היה לו בזה שאומה אחת מכולם תקבל את אותם חוקים, תשמרם ותקיימם. ואכן נמצאה אומה אחת שקיבלה על עצמה את כל חוקי המלך לשומרם ולעשותם. ובשל כך היתה זו חביבה ביותר לפני המלך בכל עת ובכל שעה.

אלא שככל שגדלה חביבותה של אותה מדינה לפני המלך כן גברה הקנאה שקינאו בה שאר המדינות, ואם נמצא שבני אותה מדינה עברו על איזה מצוה ממצוות המלך - מייד קמו להם מקטרגים להשטין כנגדם. אך המלך חפץ היה בטובתם, ולפיכך באותו זמן שקבע לקבל לפניו את הקיטרוגים על אותה מדינה, התיישב על כסא מלכותו עם בגד מיוחד שהיה לאיש ממנו יצאו בני אותה מדינה ושאותו אדם היה נאמן אליו במיוחד. וכך כשהוא לבוש בבגד זה שבה ונתעוררה לפניו אהבתו הישנה לאביהם של בני אותה מדינה, וממילא עתיד היה דינם לצאת לזכות.

אלא שאביהם של בני אותה מדינה היה אביהם של אומות נוספות בהן אך כאלו שלא קיבלו על עצמם לקיים את מצוות המלך. וחשש המלך שמא יבואו אף שאר העמים יוצאי חלציו של אהובו וירצו גם הם לעלות לפניו לחן ולחסד. ולכך הורה לבני אותה מדינה החביבה עליו, כי אף הם ילבשו בגד בדמות הבגד אותו הוא לובש ושישי בידי מואתו אב קדום, וכך מובטחים הם שיצא דינם לזכות ושרק הם שיעלו לפניו לחן ולחסד.

פניני ישועות

שרשרת השמחות של משפחת פ. בזכות השותפות עם הצדיק!

ההתרגשות בבית הייתה בשיאה, אך האם, שראתה בחוש את הנס הגלוי והבינה איזה מפתח אדיר מונח בידה, החליטה לפעול מיד גם עבור בתה שהמתנה לזיווגה. בעודה מודה על הישועה הראשונה, היא פנתה בשנית למכון והרימה תרומה נוספת, אותה הקדישה במפורש לבניין עדי עד עבור הבת. מה שאירע לאחר מכן הותיר את כל מכריהם פעורי פה.

באורח פלא, עוד באותו החודש ממש שבו הרימה האם את התרומה השנייה - נשברה הצלחת והבת באה בברית האירוסין למזל טוב! הבית הוא באור יקרות של שמחה כפולה ומכופלת.

בימים אלו, בעיצומן של ההכנות הנרגשות לקראת יום החופה, חשה הכלה הצעירה רצון עז להמשיך את שפע הברכה ולזכות לסייעתא דשמיא בהשלמת בניין הבית מתוך מנוחת הנפש. כמי שנוכחה לראות במו עיניה את פלאי הסגולה מתקיימים במשפחתה, היא בחרה לפנות בעצמה למשרדי המכון.

מה שאירע לאחר מכן הותיר את כל מכריהם פעורי פה. באורח פלא, עוד באותו החודש ממש שבו הרימה האם את התרומה השנייה - נשברה הצלחת והבת באה בברית האירוסין למזל טוב! הבית הוא באור יקרות של שמחה כפולה ומכופלת

תקופת השידוכים מביאה עמה לא פעם ציפייה מתוחה, תקוות ואכזבות, אך בבית משפחת פ. זכו לראות כיצד שערי השמיים נפתחים בזה אחר זה בתוך זמן קצר, בשרשרת פלאית של השגחה פרטית.

הכל התחיל כאשר בנם היקר הגיע לפרקו. לאחר תקופה של ציפייה, הצעות שונות וברורים שלא הבשילו לכדי סיום, החליטו הוריו שהגיע הזמן לפתוח ערוץ של רחמי שמיים מרובים שפועל מעל לדרך הטבע. הם נחשפו לסגולתו הנדירה של רבנו המהרא"ל צינץ זי"ע ולכוחו לעמוד כמליץ יושר עבור המסייעים בהדפסת ספריו הקדושים. בלב מלא אמונה, הם יצרו קשר עם משרדי המכון והרימו תרומה מיוחדת להצלחת שידוכו של הבן. התוצאה הייתה בלתי נתפסת: מיד לאחר התרומה נקרעו השחקים, ההצעה המדויקת הגיעה, והבן התארס בשעה טובה ומוצלחת!

יצרו קשר עם משרדי המכון והרימו תרומה מיוחדת להצלחת שידוכו של הבן. התוצאה הייתה בלתי נתפסת: מיד לאחר התרומה נקרעו השחקים, ההצעה המדויקת הגיעה, והבן התארס בשעה טובה ומוצלחת!

ניתן להזמין חינם את ספרי רבנו לבתי מדרש וישיבות

08-864-89-89

ארה"ב: 718-2592395

להשתתפות בהדפסת הספרים לקיום צוואתו של הגאון זי"ע ולזכות בהבטחתו